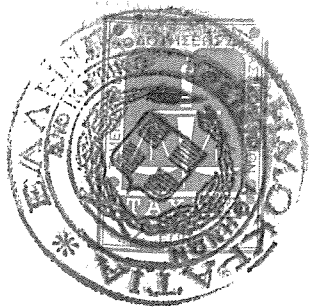

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΥΡΩΤΙΚΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Τμήμα Γ΄

Με μέλη τους : Κωνσταντίνα Καρακάση, Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Παράσχο Βαλδέρκα και Νικολίτσα Αναγνωστοπούλου, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Σεπτεμβρίου 2024 με γραμματέα την Βασιλική Μπίζα, δικαστική υπάλληλο, για να δικάσει την από 21 Μαρτίου 2024 αίτηση ακύρωσης (ΑΚ 654/21.03.2024), η οποία ασκήθηκε κατά χωρισμό δικογράφου, μετά την 295/2024 απόφαση του Δικαστηρίου

των : 1) Σωματείου με την επωνυμία «ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΓΑΛΑ ΠΕΥΚΑ ΚΕΡΑΤΕΑΣ», το οποίο εδρεύει στα Μεγάλα Πεύκα Κερατέας του Δήμου Λαυρεωτικής και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Εμμανουήλ Τσακίρη του Νικολάου, κατοίκου Μεγάλων Πεύκων Μετοχίου (οδός Μετοχίου), για τον εαυτό του ατομικά και υπό την ιδιότητά του, ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και νομίμου εκπροσώπου του ως άνω Σωματείου και 3) Όλγας Παπαδογιάννη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Μεγάλων Πεύκων Μετοχίου (οδός Αγριλέζα αρ. 8), για τους οποίους παρέστη ο δικηγόρος Νικόλαος Κονδύλης, ο οποίος ανακάλεσε την ΔΠΡ 6378/17.09.2024 δήλωσή του, την οποία κατέθεσε σύμφωνα με το άρθρο 26 του ν. 4509/2017, περί μη εμφανίσεώς του και ο οποίος έχει νομιμοποιηθεί με το 8.838/02.09.2024 ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο της Συμβολαιογράφου Λαυρίου Ελένης Καραγεωργοπούλου

κατά του Δήμου Λαυρεωτικής, που εδρεύει στο Λαύριο Ν. Αττικής, για τον οποίο παρέστη ο δικηγόρος Γεώργιος Κατσαμπέρης, διορισμένος με την 2/2024 απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου και

της παρεμβαίνουσας ενεργειακής κοινότητας με την επωνυμία «ΑΙΞΩΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», η οποία εδρεύει στην Γλυφάδα Αττικής (οδός Δ. Γούναρη αρ. 125) και εκπροσωπείται νόμιμα, για την οποία παρέστη η δικηγόρος Κωνσταντία Σακελλαρίου, διορισμένη με το 370/12.09.2024 συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο της Συμβολαιογράφου Γλυφάδας Ιωάννας Τζινιέρη.

Η υπόθεση συζητήθηκε, με ανάγνωση από την εισηγήτρια Εφέτη Δ.Δ. Νικολίτσα Αναγνωστοπούλου της σχετικής έκθεσής της.

Κατόπιν το Δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο του Δήμου, καθώς και την πληρεξουσία της παρεμβαίνουσας, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψη αυτής.

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και αφού

μελέτησε τη δικογραφία και τις σχετικές διατάξεις

αποφασίζει τα εξής :

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. το με κωδικό πληρωμής 661999547954 0917 0052/ 21.03.2024 e-παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία ασκείται κατά χωρισμό από το αρχικό δικόγραφο της αίτησης με αριθμό κατάθεσης 586/06.04.2023, επιδιώκεται η ακύρωση της 575726/10.01.2023 έγκρισης εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας, άρθρου 29 παρ. 2 του ν. 4495/2017, που εκδόθηκε από την Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου Λαυρεωτικής, στο όνομα της Ενεργειακής Κοινότητας «ΑΙΞΩΝΗ» και ήδη παρεμβαίνουσας, ισχύος από 10.01.2023 έως

9

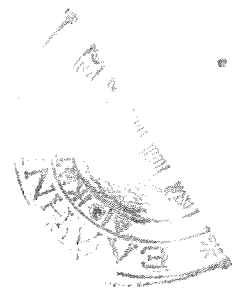
2

2

2

10.01.2024, που αφορά στο έργο «Φωτοβολταϊκός Σταθμός ισχύος 399,62 kWp (S216)» σε γεωτεμάχιο, που βρίσκεται σε αγροτική οδό στην πόλη της Κερατέας, στη θέση «Μετόχι» της Δημοτικής Ενότητας Κερατέας του Δήμου Λαυρεωτικής.

3. Επειδή, η υπό κρίση αίτηση ασκήθηκε και εισάγεται προς συζήτηση μετά τη δημοσίευση της 295/2024 απόφασης του Δικαστηρίου με την οποία η αρχική αίτηση των αιτούντων (με αριθ. καταχ. 586/06.04.2023) : α) απορρίφθηκε κατά το μέρος που αφορά την 391625/13.04.2022 έγκριση εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας, που εκδόθηκε από την Υπηρεσία Δόμησης (Υ.ΔΟΜ) του Δήμου Λαυρεωτικής, όπως αυτή αναθεωρήθηκε με την 602781/14.02.2023 πράξη της ίδιας υπηρεσίας, στο όνομα της Ενεργειακής Κοινότητας με την επωνυμία «ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ ΑΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και έγινε δεκτή η ασκηθείσα (με αριθ. καταχ. Π423/30.10.2023) παρέμβαση της ως άνω Ενεργειακής Κοινότητας, β) διατάχθηκε, ελλείψει συνάφειας των εκεί προσβαλλόμενων πράξεων, ο χωρισμός του αρχικού δικογράφου, με κατάθεση από τους αιτούντες αυτοτελούς δικογράφου εντός 30νθημέρου προθεσμίας από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως κατά της 575726/10.01.2023 έγκρισης εργασιών μικρής κλίμακας, άρθρου 29 παρ. 2 του ν. 4495/2017, που εκδόθηκε από την ίδια ως άνω Υ.ΔΟΜ στο όνομα της Ενεργειακής Κοινότητας με την επωνυμία «ΑΙΞΩΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και ήδη παρεμβαίνουσας και γ) ορίστηκε νέα δικάσιμος η παρούσα (18.09.2024) για την εκδίκαση της υποθέσεως ως προς την άνω προσβαλλόμενη πράξη μετά την κατάθεση αυτοτελούς δικογράφου. Όπως προκύπτει από το σχετικό αποδεικτικό επιδόσεως, η 295/2024 απόφαση του Δικαστηρίου επιδόθηκε στον πληρεξούσιο δικηγόρο των αιτούντων στις 14.03.2024. Στη συνέχεια, οι αιτούντες κατέθεσαν εμπροθέσμως στις 21.03.2024, κατά χωρισμό από το αρχικό δικόγραφο, την υπό κρίση αίτηση ακυρώσεως (με αρ. καταχ. 654/21.03.2024).

4. Επειδή, ως χρόνος καταθέσεως της κατά χωρισμόν δικογράφου κατατιθεμένης αιτήσεως θεωρείται η ημερομηνία καταθέσεως του αρχικού δικογράφου (βλ. ΣτΕ 286/2011 σκ.3, 1646/2006 σκ. 5, 2453/2001 7μ., 3237/2000 κ.α.). Ως εκ τούτου, κατά την ημερομηνία καταθέσεως του αρχικού δικογράφου (06.04.2023), που θεωρείται ως χρόνος καταθέσεως της υπό κρίση αιτήσεως, η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξεως δεν είχε λήξει. Επομένως, είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ότι η υπό κρίση αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη διότι κατά τον χρόνο ασκήσεώς της (21.03.2024), η προσβαλλόμενη έγκριση εργασιών μικρής κλίμακας είχε ήδη λήξει, αφού αυτή ίσχυε, όπως προκύπτει και από το σώμα της, έως τις 10.01.2024.

5. Επειδή, στο άρθρο 32 του π. δ/τος 18/1989, η παρ. 3 του οποίου προστέθηκε με το άρθρο 31 παρ. 1 του ν. 3772/2009 (Α' 112) ορίζονται τα εξής: «1. Η δίκη καταργείται αν μετά την άσκηση του ενδίκου μέσου η προσβαλλόμενη πράξη ή δικαστική απόφαση ανακλήθηκε, ακυρώθηκε ή εξαφανίσθηκε. 2. Καταργείται ομοίως η δίκη αν μετά την άσκηση της αίτησης ακυρώσεως και έως την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης η προσβαλλόμενη πράξη έπαυσε για οποιονδήποτε λόγο να ισχύει, εκτός αν ο αιτών επικαλείται ιδιαίτερο έννομο συμφέρον που δικαιολογεί τη συνέχιση της δίκης. [...]. 3. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο παύση της ισχύος της προσβαλλόμενης πράξεως οφείλεται στο ότι αυτή ήταν περιορισμένης χρονικής ισχύος και μετά τη λήξη της εκδόθηκε νεότερη πράξη ομοίου περιεχομένου ή στο ότι αυτή τροποποιήθηκε ή αντικαταστάθηκε με πράξη η οποία εξακολουθεί να είναι δυσμενής για τον αιτούντα, η δίκη δεν καταργείται αν ο αιτών προβάλει με δικόγραφο, κατατιθέμενο έξι (6) πλήρεις ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση της υποθέσεως, σχετικό ισχυρισμό και ζητήσει τη συνέχιση της δίκης. Με το δικόγραφο αυτό, ο αιτών μπορεί να προβάλει και νέους λόγους ακυρώσεως, στρεφόμενους κατά της νέας πράξεως [...].».

6. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, κατάργηση της ακυρωτικής δίκης, πέραν των περιπτώσεων της κατά την παρ. 1 του αυτού

άρθρου κατάργησης (εξ υπαρχής ακύρωση ή ανάκληση της προσβαλλόμενης πράξης), προβλέπεται, με τη διάταξη της παρ. 2 του ανωτέρω άρθρου, και σε κάθε άλλη περίπτωση, κατά την οποία, μέχρι τον χρόνο εκδίκασης της αίτησης ακύρωσης έπαυσε, για οιονδήποτε λόγο, η ισχύς της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης ή παράλειψης. Υποτείνει, με τον τρόπο αυτό, ο κανόνας ότι δεν επιτρέπεται, κατ' αρχήν, η ακύρωση πράξης ή παράλειψης, η οποία, μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης, έχει παύσει να ισχύει. Κατ' εξαίρεση, συγχωρείται η συνέχιση της δίκης, όταν ο αιτών επικαλείται ιδιαίτερο προς τούτο έννομο συμφέρον προς αποτροπή δυσμενών για το μέλλον, διοικητικής φύσεως, συνεπειών που απορρέουν από την προσβληθείσα διοικητική πράξη ή παράλειψη, η οποίες δεν μπορούν να αρθούν παρά μόνο με την έκδοση ακυρωτικής απόφασης (ΣτΕ 1121/2022, 618/2013 Ολομ., 2772/2017, 2483/2017, 1973/2016 7μ., 4397/2015, 75/2015). Η επίκληση δε από τον αιτούντα του ιδιαίτερου αυτού εννόμου συμφέροντος και των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων θεμελιώνεται τούτο, πρέπει να γίνεται είτε με υπόμνημα ή με έγγραφη δήλωση προς το Δικαστήριο που κατατίθενται μέχρι την πρώτη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, είτε με προφορική δήλωση στο ακροατήριο και ανάπτυξη του περιεχομένου της προφορικής αυτής δηλώσεως με υπόμνημα που κατατίθεται εντός της χορηγηθείσας από τον Πρόεδρο για την υποβολή υπομνήματος προθεσμίας, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 25 παρ. 2 του π.δ/τος 18/1989 (ΣτΕ 1046/2018). Περαιτέρω, η διάταξη της ανωτέρω παραγράφου 3 του άρθρου 32 του π.δ/1989, η οποία αποσκοπεί στην εν γένει οικονομία της δίκης, προκειμένου να μην εξαναγκάζονται οι διάδικοι σε αλληπάλληλες δίκες όταν η Διοίκηση, διαρκούσης της εκκρεμοδικίας, αντικαθιστά ή τροποποιεί την προσβληθείσα διοικητική πράξη, εφαρμόζεται μόνο όταν οι διάδικοι επιλέγουν να μην ασκήσουν, επιπλέον της ήδη ασκηθείσας από αυτούς εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, και νέα, αυτοτελή αίτηση ακυρώσεως κατά της χρονικώς μεταγενέστερης πράξης, η οποία αντικαθιστά ή τροποποιεί την προσβαλλόμενη πράξη (ΣτΕ 1121/2022). Σε περίπτωση δε που μετά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως και πριν από

τη συζήτηση έχει εκδοθεί μεταγενέστερη πράξη, η οποία όμως δεν αντικαθιστά ή τροποποιεί την προσβαλλόμενη πράξη, η ανωτέρω διάταξη της παρ. 3 του ως άνω άρθρου δεν έχει πεδίο εφαρμογής και δεν ακολουθείται στην περίπτωση αυτή η προβλεπόμενη στην ως άνω διάταξη διαδικασία, ήτοι κατάθεση δικογράφου έξι (6) πλήρων ημερών πριν από την πρώτη συζήτηση της υποθέσεως.

7. Επειδή, εν προκειμένω, μετά την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως, ημερομηνία της οποίας, ως προεκτέθηκε, είναι η 06.04.2023, ημερομηνία κατάθεσης του αρχικού δικογράφου και πριν τη συζήτηση (παρούσα δικάσιμο 18.09.2024) εκδόθηκε η με αριθ. 1101665/27.06.2024 άδεια αναθεώρησης, με την οποία παρατάθηκε η ισχύς της προσβαλλόμενης με αριθ. 575726/10.01.2023 έγκρισης εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας μέχρι τις 10.01.2025. Αρχικά με το με αριθ. πρωτ. οικ. 2932/23.02.2023 έγγραφο της οικείας Υ.ΔΟΜ είχαν διακοπεί οι οικοδομικές εργασίες που εκτελούνταν για την εγκατάσταση του επίμαχου έργου, δοθέντος του ότι διαπιστώθηκαν ελλείψεις στην πληρότητα του ηλεκτρονικού φακέλου της αρχικής άδειας (υδραυλική μελέτη γραμμής πλημμύρας ρέματος κλπ.). Εν συνεχεία, η παρεμβαίνουσα με την με αριθ. πρωτ. 8064/12.04.2024 αίτησή της ζήτησε την συνέχιση των εργασιών για το επίμαχο έργο και την σχετική άρση της διακοπής αυτών, καθώς εκκρεμούσαν εργασίες για την ολοκλήρωση του έργου και συγκεκριμένα : τοποθέτηση inverter, σύνδεση καλωδίων και φύτευση. Με το με αριθ. πρωτ. 8064/2024/15.04.2024 έγγραφο του Αναπληρωτή Προϊσταμένου Υπηρεσίας Δόμησης (Υ.ΔΟΜ) του Δήμου Λαυρεωτικής (προσκομιζόμενο από την παρεμβαίνουσα), το οποίο επιγράφεται «Απάντηση σε αίτημα-Ενημερωτικό σημείωμα περί ισχύος εκδοθείσας διοικητικής πράξεως εκτέλεσης οικοδομικών εργασιών-συνέχιση οικοδομικών εργασιών» δίδεται απάντηση στην ως άνω αίτηση της τελευταίας και, μεταξύ άλλων, το έγγραφο αυτό αναφέρει ότι : «Το γεγονός ότι μετά την ανωτέρω διακοπή οικοδομικών εργασιών καθώς και το σύνολο των ελέγχων διαπιστώθηκε ότι απομένουν εργασίες αποπεράτωσης του όλου έργου για τις οποίες θα απαιτηθεί αναθεώρηση παράταση ισχύος της

7 6 d

Σ

με Α/Α Πράξης 575726 (προσβαλλόμενη) ... Για τους ανωτέρω λόγους θεωρούμε ότι η ανωτέρω διοικητική πράξη για την εκτέλεση οικοδομικών εργασιών (η προσβαλλόμενη) ορθώς και νομίμως εγκρίθηκε, ίσχυσε και βάσει της οποίας εκτελέσθηκαν οικοδομικές εργασίες, εναρμονισμένες πλήρως με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, θα απαιτηθεί όμως αναθεώρηση για παράταση ισχύος της ... προκειμένου να ολοκληρωθούν οι υπολειπόμενες ως άνω εργασίες». Περαιτέρω, από το περιεχόμενο της ως άνω άδειας αναθεώρησης και ειδικότερα στο πεδίο «Πρόσθετες Επιλογές», όπου αναγράφεται «Παράταση Ισχύος» προκύπτει ότι δεν επήλθαν ουσιώδεις αλλαγές στον τρόπο δόμησης όλων των αναγκαίων για την εγκατάσταση του επίμαχου φωτοβολταϊκού σταθμού κατασκευών και εκτέλεσης των οικοδομικών εργασιών εν γένει. Συνεπώς, από όλα τα ανωτέρω παρέπεται ότι η μεταγενεστερής εκδοθείσα άδεια αναθεώρησης δεν ενσωμάτωσε και, κατά συνεκδοχή, δεν αντικατέστησε την αρχικώς προσβληθείσα με την αίτηση ακυρώσεως έγκριση εργασιών μικρής κλίμακας, ούτε και τροποποίησε αυτή. Επομένως, είναι απορριπτέα τα προβαλλόμενα από την παρεμβαίνουσα σχετικά με το ότι η άδεια αναθεώρησης αντικατέστησε την αρχική έγκριση εργασιών μικρής κλίμακας και δεν συνιστά παράταση αυτής, καθώς και ότι οι αιτούντες έπρεπε είτε να προσβάλουν αυτοτελώς την μεταγενέστερη άδεια αναθεώρησης είτε να ακολουθήσουν την διαδικασία της παραγράφου 3 του άρθρου 32 του π.δ/τος 18/1989 για τη συνέχιση της δίκης. Ως εκ τούτου, η εν λόγω πράξη αναθεώρησης, ως συναφής με την προσβαλλόμενη πράξη και εφ' όσον εκδόθηκε μετά την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως ακυρώσεως, πρέπει να θεωρηθεί ως συμπροσβαλλόμενη (πρβλ. ΣτΕ 1325/2021 σκ.6). Απορριπτέα τέλος είναι και τα προβαλλόμενα από την παρεμβαίνουσα ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί, λόγω λήξεως της 575726/10.01.2023 έγκρισης εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας (προσβαλλομένης), εφ' όσον οι αιτούντες δεν επικαλέστηκαν ιδιαίτερο έννομο συμφέρον για τη συνέχισή της, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του ως άνω π.δ/τος. Και τούτο, διότι κατά τον χρόνο της πρώτης συζήτησης της υπόθεσης (18.09.2024) η ισχύς της ως άνω

έγκρισης εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας είχε παραταθεί με την συμπροσβαλλόμενη άδεια αναθεώρησης.

8. Επειδή, η ενεργειακή κοινότητα με την επωνυμία «ΑΙΞΩΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», με πρόδηλο έννομο συμφέρον, παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξεως, στο όνομα της οποίας έχει η τελευταία έχει εκδοθεί

9. Επειδή, οι αιτούντες, οι οποίοι έχουν προσκομίσει προαποδεικτικώς στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι : το αιτούν Σωματείο, μέλη του οποίου τυγχάνουν όσοι διατηρούν ιδιόκτητη κατοικία ή οικοπεδική έκταση στην περιοχή Μετοχίου-Κουκκιά Λεγραινών Αττικής ή συνοικούν με συγγενή εξ αίματος που έχει ιδιόκτητη κατοικία στην ως άνω περιοχή και σκοπός του οποίου είναι – μεταξύ άλλων – ο ευπρεπισμός, εξωραϊσμός και καλλωπισμός του οικισμού, η διαφώτιση των κατοίκων για την ανάγκη προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και η κινητοποίησή τους για την πραγμάτωση του σκοπού αυτού, η διαφύλαξη και περιφρούρηση των φυσικών καλλονών της περιοχής, ο μεν δεύτερος αιτών, υπό την ιδιότητά του, ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και νομίμου εκπροσώπου αυτού, αλλά και ως κατοίκου της περιοχής Μεγάλων Πεύκων – Μετοχίου Λαυρεωτικής, η δε τρίτη αιτούσα, ως κάτοικος επίσης της εν λόγω περιοχής, της ευρύτερης δηλαδή περιοχής στην οποία σχεδιάζεται να εγκατασταθεί ή έχει ήδη εγκατασταθεί ο επίμαχος φωτοβολταϊκός σταθμός, μετ' εννόμου, κατ' αρχήν, συμφέροντος ασκούν την κρινόμενη αίτηση. Περαιτέρω, οι αιτούντες παραδεκτώς ομοδικούν, καθόσον προβάλλουν λόγους ακυρώσεως οι οποίοι ερείδονται στην αυτή νομική και πραγματική βάση.

10. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτουν τα εξής : Για το έργο «Φωτοβολταϊκός Σταθμός, ισχύος 399,62 kWp (S216)», σε γεωτεμάχιο, που βρίσκεται σε αγροτική οδό, στην πόλη της Κερατέας, στη θέση «Μετόχι», της Δημοτικής Ενότητας Κερατέας του Δήμου Λαυρεωτικής αρχικά εκδόθηκε από την Υ.ΔΟΜ Λαυρεωτικής η 345801/

8

9

10.01.2022 έγκριση εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας του άρθρου 29 παρ. 2 του ν. 4495/2017. Με την 12970/03.08.2022 απόφαση της Υ.ΔΟΜ. η ανωτέρω έγκριση ανακλήθηκε διότι, μεταξύ άλλων, όπως αναφέρεται στην με αριθ. πρωτ. 9825/2023/08.06.2023 έκθεση απόψεων προς το Δικαστήριο, δεν βρέθηκαν αναρτημένα στο σύστημα e-άδειες : α) η έγκριση του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής, δεδομένου ότι το εν λόγω γεωτεμάχιο βρίσκεται εντός αρχαιολογικού χώρου, σύμφωνα με την Υ.Α.ΥΠΟΠΑΙΘ/ΓΔΑΠΚ/ΔΙΠΚΑ/ΤΠΚΑΧΜΑΕ/Φ57/177734/105727/9022/2609/26.09.2015 «Έγκριση αναοριοθέτησης χερσαίου και οριοθέτησης ενάλιου αρχαιολογικού χώρου Λαυρεωτικής Π.Ε. Ανατολικής Αττικής, Περιφέρειας Αττικής (ΦΕΚ 175/ΑΑΠ/19.8.2015) και εντός ζώνης προστασίας ορεινών όγκων Λαυρεωτικής (ΦΕΚ 121/Δ/2003), σύμφωνα με το οποίο «Οι αρχιτεκτονικές μελέτες των ανεγερθησομένων κτιρίων εγκρίνονται από την οικεία Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου (ΕΠΑΕ), η οποία εγκρίνει επίσης τη θέση των κτιρίων μέσα στο γήπεδο», β) η έγκριση του αρμόδιου φορέα (ΡΑΕ, ΔΕΔΔΗΕ) για τις κατασκευές, γ) η βεβαίωση του Τμήματος Φυτικής και Ζωϊκής Παραγωγής της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακής Ενότητας Ανατολικής Αττικής της Περιφέρειας Αττικής ως προς τα χαρακτηριστικά «γης υψηλής παραγωγικότητας» και δ) το συνημμένο διάγραμμα της εγκρίσεως του Δασαρχείου. Κατά της ως άνω ανακλητικής πράξης η παρεμβαίνουσα άσκησε την 14815/02.09.2022 προσφυγή ενώπιον του ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α. Α' Περιφερειακής Ενότητας Ανατολικής Αττικής, η οποία απορρίφθηκε με το απόσπασμα του 1ου Πρακτικού (Θέμα 3Α) της από 21.03.2023 συνεδρίασης, με την αιτιολογία ότι έχει εκδοθεί η με αριθ. 575726/10.01.2023 Έγκριση Εργασιών Δόμησης Μικρής Κλίμακας (προσβαλλομένη) για το ίδιο έργο, στο ίδιο ακίνητο από την ίδια εταιρεία (παρεμβαίνουσα) μεταγενέστερα της ανακληθείσας με την 12970/03.08.2022 απόφαση της Υ.ΔΟΜ. του Δήμου Λαυρεωτικής, έγκρισης εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας και ως εκ τούτου παρέλκει η εξέταση των προβαλλόμενων στην ως άνω προσφυγή της παρεμβαίνουσας λόγων. Με το με αρ. πρωτ. οικ. 2932/

23.02.2023 έγγραφο διακοπής οικοδομικών εργασιών του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υ.ΔΟΜ. του Δήμου Λαυρεωτικής, ως προεκτέθηκε, διακόπηκαν οι οικοδομικές εργασίες, που εκτελούνταν βάσει της προσβαλλόμενης άδειας, προκειμένου να ελεγχθεί το σύννομο της άδειας αυτής, διότι μετά από έλεγχο αυτής διαπιστώθηκαν ελλείψεις στην πληρότητα του ηλεκτρονικού φακέλου (π.χ. υδραυλική μελέτη γραμμής πλημμύρας ρέματος, ύπαρξη σε εκκρεμότητα απόφασης ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α. Α' κλπ.) και ορίστηκε ότι η συνέχιση των εργασιών θα επιτραπεί μόνο μετά από την έκδοση νεότερου εγγράφου της οικείας Υ.ΔΟΜ. Τέλος, όπως αναφέρεται στην με αριθ. πρωτ. οικ. 21116/2023/07.11.2023 έκθεση απόψεων προς το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη εκδοθεί απόφαση συνέχισης εργασιών, ενώ έπειτα από αυτοψία της αρμόδιας Υπηρεσίας στην συγκεκριμένη θέση του Φ/Β πάρκου διαπιστώθηκε η ύπαρξη ρέματος και έπειτα από αίτημα της ίδιας υπηρεσίας βρίσκεται σε εξέλιξη η έγκριση ανάλογης υδραυλικής μελέτης.

11. Επειδή, το από 24.1.2003 π. δ/μα «Καθορισμός Ζωνών προστασίας των ορεινών όγκων της Χερσονήσου Λαυρεωτικής (Ν. Αττικής)» (ΦΕΚ 121 Δ'/19.2.2003) (για το οποίο ακολούθησε διόρθωση σφαλμάτων, η οποία δημοσιεύθηκε στο τεύχος Δ' 333/11.4.2003 με το εξής περιεχόμενο : «Στο ΦΕΚ 121/19.2.2003/τεύχος Δ' όπου δημοσιεύθηκε το από 24.1.2003 Π.Δ. «Καθορισμός Ζωνών προστασίας των ορεινών όγκων της χερσονήσου Λαυρεωτικής Νομ. Αττικής», τίθενται τα ορθά σχεδιαγράμματα ως εξής : ...» και συνδημοσίευση των διαγραμμάτων, τα οποία αφορά η εν λόγω διόρθωση και στη συνέχεια, για το ίδιο δ/μα ακολούθησε και δεύτερη διόρθωση σφαλμάτων στο ΦΕΚ 796, τεύχος Δ' της 29.7.2003, αναφερόμενη και πάλι στα διαγράμματα, τα οποία συνδημοσιεύθηκαν και με τη δεύτερη αυτή σημείωση διόρθωσης σφαλμάτων), έχει εκδοθεί κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων, του μνημονευομένου στο προοίμιό του, άρθρου 11 παρ. 3 του Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας (Κ.Β.Π.Ν., π.δ. της 14/27.7.1999, Δ' 580), το οποίο αποδίδει το περιεχόμενο του άρθρου 4 παρ. 3 του ν. 1515/1985 «Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της

9

4

8

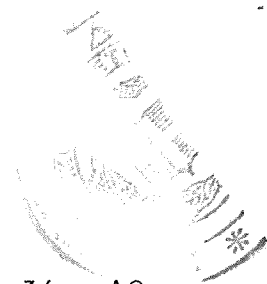
Αθήνας» (Α' 18), όπως τροποποιηθέν ισχύει. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του νόμου αυτού το περιεχόμενο του οποίου αποδίδεται στο άρθρο 8 παρ. 1 του Κ.Β.Π.Ν., το ρυθμιστικό σχέδιο της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας (Ρ.Σ.Α.) περιλαμβάνει το σύνολο των στόχων, των κατευθύνσεων, των προγραμμάτων και των μέτρων που είναι αναγκαία για τη χωροταξική και πολεοδομική οργάνωση της παραπάνω περιοχής, κατά την προαναφερόμενη δε διάταξη (βλ. ΣτΕ 3838/2009 Ολ.). Κατά την διάταξη του άρθρου 11 παρ. 3, «Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων συμπληρώνονται, εξειδικεύονται, διευκρινίζονται και τροποποιούνται μερικά το ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας και το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος χωρίς μεταβολή των στόχων και κατευθύνσεων τους ύστερα από γνώμη της εκτελεστικής επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας». Εξάλλου, σύμφωνα με το επίσης μνημονευόμενο στο προοίμιο του ως άνω διατάγματος, άρθρο 9 περ. α, β και γ του Κ.Β.Π.Ν., με το οποίο αποδίδεται το περιεχόμενο του άρθρου 2 του ν. 1515/1985, το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, μέτρα για την οικολογική ανασυγκρότηση της Αθήνας, την προστασία της γεωργικής γης, των δασών, των υγροτόπων και των άλλων στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος, για την προστασία του τοπίου, των ακτών, των ειδικών περιοχών φυσικού κάλλους και της πολιτιστικής κληρονομιάς, ενώ στους ειδικότερους στόχους του Ρ.Σ.Α. περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, κατά το επίσης μνημονευόμενο στο προοίμιο του διατάγματος άρθρο 10 περ. 3α του Κ.Β.Π.Ν., με το οποίο αποδίδεται το περιεχόμενο του άρθρου 3 παρ. 3 του ν. 1515/1985, η οικολογική ανασυγκρότηση, ανάδειξη και προστασία του αττικού τοπίου, των ορεινών όγκων, των τοπίων φυσικού κάλλους και των ακτών. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι, κατά την εξειδίκευση των στόχων και κατευθύνσεων του Ρ.Σ.Α., όπως αυτή ενεργείται με τα κατ' άρθρο 11 παρ. 3 του Κ.Β.Π.Ν. εκδιδόμενα, ύστερα από γνώμη της εκτελεστικής επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας, προεδρικά διατάγματα, επιτρέπεται η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την προστασία και ανάδειξη των προστατευόμενων

στοιχείων του τοπίου της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, οι ορεινοί όγκοι, όπως αυτοί της Λαυρεωτικής (ΣΤΕ 216/2011 σκ. 7). Εξάλλου, με το ως άνω π.δ/γμα καθορίζονται ζώνες προστασίας των ορεινών όγκων της Χερσονήσου Λαυρεωτικής. Η περιοχή, την οποία αφορά το διάταγμα αυτό, ανήκει σε μια από τις πέντε οργανικές υποενότητες, στις οποίες υποδιαιρείται η Αττική «στα πλαίσια της λειτουργικής χωροταξικής οργάνωσής της», σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. Α περ. 1.1 του ν. 1515/1985 (άρθρο 22 παρ. Α περ. 1.1 του Κ.Β.Π.Ν.), και, συγκεκριμένα, στην υποενότητα «Ανατολική Αττική με κέντρο το Λαύριο». Η παραπάνω περιοχή καλύπτει μεγάλο μέρος της υποενότητας αυτής, περιλαμβάνει δάση και δασικές εκτάσεις, τον πυρήνα και μέρος της περιφέρειας του Εθνικού Δρυμού Σουνίου ο οποίος ιδρύθηκε με το άρθρο 17 του Ν.Δ. 996/1971 (Α' 192), και οριοθετήθηκε με το Π.Δ. 182/1974 (Α' 80) γεωργικές εκτάσεις και κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους, συνορεύει δε με την ευρύτερη περιοχή της χερσονήσου Λαυρεωτικής, για την οποία καθορίστηκαν χρήσεις γης και όροι και περιορισμοί δόμησης με το από 17.2.1998 π. διάταγμα (Δ' 125). Η περιοχή που ρυθμίζεται από το ως άνω διάταγμα δεν περιλαμβάνει οικισμούς ούτε περιστατικές ζώνες, των οποίων, άλλωστε, η χωροταξική ρύθμιση γίνεται με διατάξεις του (ΣΤΕ 216/2011 σκ. 8). Τέλος, οι εξουσιοδοτικές διατάξεις του ν. 1515/1985 καταργήθηκαν με την έναρξη ισχύος του ν. 4277/2014 περί θεσπίσεως του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας (άρθρο 41 παρ. 2 του ν. 4277/2014, Α' 156), συγχρόνως, όμως, προβλέφθηκε ότι, μέχρι την έκδοση των νέων διοικητικών πράξεων που προβλέπονται στο νέο νόμο διατηρούνται σε ισχύ οι αντίστοιχες πράξεις που έχουν εκδοθεί βάσει του ν. 1515/1985 (άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 4277/2014). Εξάλλου, στο άρθρο 2 του από 24.1.2003 π. δ/τος ορίζονται : «Εντός των ορίων των καθοριζομένων με το άρθρο 1 του παρόντος ορίζονται ζώνες προστασίας όπως φαίνονται με στοιχεία Α,Β,Γ,Δ (Δ 1 και Δ2) στα διαγράμματα του άρθρου 1 και καθορίζονται κατά ζώνη χρήσεις γης ως εξής: 1. Ζώνη Α: Είναι ζώνη απολύτου προστασίας με χρήσεις αναψυχής, υπαίθριων πολιτιστικών εκδηλώσεων, υπαίθριων αθλοπαιδιών μικρής κλίμακας και

εγκαταστάσεων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στην οποία επιτρέπεται η ανέγερση υπαίθριων ή ημιυπαίθριων καθιστικών και περιπτέρων ιστορικής και περιβαλλοντικής ενημέρωσης για την περιοχή. Η χωροθέτηση των εγκαταστάσεων γίνεται μετά από έγκριση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας και γνώμη των αρμόδιων Υπηρεσιών των Υπουργείων γεωργίας και Πολιτισμού. 2. Ζώνη Β : Είναι ζώνη αναψυχής, αθλητισμού, πολιτιστικών εκδηλώσεων και περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στην οποία επιτρέπεται η ανέγερση αναψυκτηρίων, εστιατορίων, καφενείων, μικρών αθλητικών εγκαταστάσεων, εγκαταστάσεων πολιτιστικών εκδηλώσεων, υπαίθριων ή ημιυπαίθριων καθιστικών και περιπτέρων ιστορικής και περιβαλλοντικής ενημέρωσης για την περιοχή. Η χωροθέτηση των παραπάνω εγκαταστάσεων γίνεται μετά από έγκριση του Οργανισμού Αθήνας και γνωμοδότηση της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου γεωργίας και του Υπουργείου Πολιτισμού. 3. Ζώνη γ: Είναι ζώνη γεωργικής χρήσης, αναψυχής, αθλητισμού, οργανωμένων κατασκηνώσεων και κατοικίας στην οποία επιτρέπεται μόνο η ανέγερση γεωργικών αποθηκών και αντλιοστασίων, αθλητικών εγκαταστάσεων, αναψυκτηρίων, εστιατορίων, καφενείων, εγκαταστάσεων κατασκηνώσεων, υπαίθριων ή ημιυπαίθριων καθιστικών και περιπτέρων περιβαλλοντικής και ιστορικής ενημέρωσης και κατοικίας. 4. Ζώνη Δ: Είναι η ζώνη οργανωμένου Θεματικού Ιστορικού Πάρκου εξόρυξης μεταλλεύματος και εν γένει μεταλλουργίας στη Λαυρεωτική με δραστηριότητες αναψυχής, πολιτισμού και περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Εντός της ζώνης αυτής περιλαμβάνονται οι υποζώνες Δ1 και Δ2 και Ειδικότερα: α) Υποζώνη Δ 1 Είναι περιοχή αναψυχής με χαρακτήρα μεγάλου υπαίθριου μουσείου εντός της οποίας επιτρέπεται η ανέγερσή υπαίθριων ή ημιυπαίθριων καθιστικών και περιπτέρων ιστορικής και περιβαλλοντικής ενημέρωσης. Επίσης επιτρέπεται η επισκευή και αποκατάσταση των κτιρίων και εγκαταστάσεων των μεταλλευτικών εταιρειών και η χρήση τους για τις ανάγκες του χώρου, η επισκευή και αποκατάσταση του δικτύου Decauville (βιομηχανικού τραίνου) και η κατασκευή των απαραίτητων για το θεματικό πάρκο δικτύων υποδομής, καθώς

και χώρων υγιεινής και φύλαξης για τις ανάγκες του Πάρκου. β) Υποζώνη Δ2 Είναι περιοχή πολιτισμού και αναψυχής εντός της οποίας επιτρέπεται η ανέγερση αναψυκτηρίων, εστιατορίων, κτιρίων πολιτιστικών και εκπαιδευτικών εκδηλώσεων, χώρων εκθέσεως αντικειμένων και παρουσίασης της διαδικασίας εξόρυξης και μεταλλευτικής δραστηριότητας στο χρόνο, χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων, υπαιθρίων ή ημιυπαιθρίων καθιστικών και περιπτέρων ιστορικής και περιβαλλοντικής ενημέρωσης. Επίσης επιτρέπεται η επισκευή και αποκατάσταση κτιρίων και εγκαταστάσεων των μεταλλευτικών εταιρειών και η χρήση τους για τις ανάγκες του πάρκου, η ανέγερση επιστημονικών εργαστηρίων και χώρων ερευνητών καθώς και όλα τα κτίρια οι εγκαταστάσεις και τα έργα υποδομής που θα διευκολύνουν στην δημιουργία, στην λειτουργία και στην φύλαξη του χώρου του πάρκου. [...] 5. Εντός των ζωνών Α, Β, Γ, Δ, επιτρέπονται και τα παρακάτω: α. Δημόσια έργα αναγκαία για την εξασφάλιση και προστασία της χλωρίδας και της πανίδας. β. Τα απαραίτητα έργα τεχνικής υποδομής ήτοι: Έργα και εγκαταστάσεις ενέργειας (ΔΕΗ, ΔΕΠΑ), τηλεπικοινωνιών (ΟΤΕ), ύδρευσης (ΕΥΔΑΠ, Δήμοι), μεταφορών (ΟΣΕ, οδικά έργα) και πεζοδρομήσεις. [...]».

11. Επειδή, περαιτέρω, με το νόμο 2742/1999 (Α' 207) προβλέφθηκε η χάραξη της εθνικής χωροταξικής πολιτικής από ένα ευρείας συνθέσεως συλλογικό κυβερνητικό όργανο, μέσω της εκπονήσεως των ειδικών χωροταξικών σχεδίων, τα οποία περιλαμβάνουν, αφενός μεν, επιλογές στρατηγικού χαρακτήρα, συναρτώμενες με μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις και εντασσόμενες στα προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης που εγκρίνονται από την Ολομέλεια της Βουλής κατά το άρθρο 79 παρ. 8 του Συντάγματος, αφετέρου δε, γενικές κατευθύνσεις και ειδικότερες ρυθμίσεις, συνδεόμενες αρρήκτως με τα ανωτέρω ζητήματα [άρθρο 7 του ν. 2742/1999, όπως ίσχυε πριν καταργηθεί με το άρθρο 13α παρ. 1Α του ν. 4269/2014 (Α' 142) περί χωροταξικής και πολεοδομικής μεταρρύθμισης, το οποίο επίσης καταργήθηκε στη συνέχεια με το άρθρο 14α του ν. 4447/2016 (Α' 241) περί χωρικού σχεδιασμού και βιώσιμης ανάπτυξης]. Όπως έχει κριθεί, τόσο οι

9

d

Dr

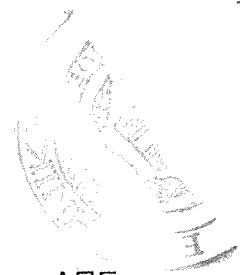
γενικές κατευθύνσεις που περιέχονται στα ειδικά χωροταξικά σχέδια, όσο και οι ειδικότερες ρυθμίσεις των ειδικών χωροταξικών σχεδίων, αναπτύσσουν νομική δεσμευτικότητα, αν και καταλείπουν ευρύτατη ευχέρεια κατά την εφαρμογή τους από τα αρμόδια όργανα της Διοίκησης, τούτο δε όχι μόνο κατά την έγκριση ρυθμιστικών και γενικών πολεοδομικών σχεδίων και κάθε είδους σχεδίων χρήσεων γης, αλλά και κατά την έκδοση εγκρίσεων και αδειών για την εγκατάσταση και λειτουργία έργων ανάπτυξης των σχετικών παραγωγικών δραστηριοτήτων, υπό τον όρο, πάντως, ότι δεν ανατρέπονται οι βασικές επιλογές και η συνολική ισορροπία των σχεδίων αυτών (ΣτΕ 1422/2013 7μ., σκ. 6). Ειδικότερα, όσον αφορά τα έργα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, υπό την ισχύ της οδηγίας 2001/77/ΕΚ εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 49828/12.11.2008 απόφαση της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης (Β' 2464/3.12.2008), με το άρθρο πρώτο της οποίας εγκρίθηκαν το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (εφεξής ΕΠΧΣ/ΑΠΕ) και η σχετικώς εκπονηθείσα στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων μετά από την τήρηση διαδικασίας δημόσιας διαβούλευσης. Με το Ειδικό αυτό Πλαίσιο επιδιώκεται, εκτός των άλλων, να παρασχεθεί ένα σαφές πλαίσιο στις αδειοδοτούσες αρχές και τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, ώστε να προσανατολιστούν σε καταρχήν κατάλληλες από χωροταξικής απόψεως περιοχές εγκατάστασης και να περιορίσουν έτσι τις αβεβαιότητες και τις συγκρούσεις χρήσεων γης (άρθρο 1 παρ. 2). Σύμφωνα με τους ορισμούς που τίθενται για την εφαρμογή του Ειδικού Πλαισίου, "Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας" είναι οι μη ορυκτές ανανεώσιμες πηγές, στις οποίες περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η ηλιακή ενέργεια (άρθρο 2 παρ. 1) και ως "φωτοβολταϊκά συστήματα" ορίζονται οι εγκαταστάσεις μετατροπής της ηλιακής ακτινοβολίας σε ηλεκτρική ενέργεια (άρθρο 2 παρ. 5). Περαιτέρω, στο άρθρο 17 του Ειδικού Πλαισίου τίθενται τα κριτήρια χωροθέτησης εγκαταστάσεων εκμετάλλευσης της ηλιακής ενέργειας. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι ως περιοχές προτεραιότητας μπορούν ενδεικτικά

να θεωρηθούν οι περιοχές που είναι άγονες ή δεν είναι υψηλής παραγωγικότητας και κατά προτίμηση αθέατες από πολυσύχναστους χώρους και με δυνατότητες διασύνδεσης με το Δίκτυο ή το Σύστημα, ενώ για τα νησιά πλην Κρήτης και Εύβοιας δίνεται ως κατεύθυνση η κατά προτεραιότητα χωροθέτηση μικρών εγκαταστάσεων (παρ. 1). Ακολούθως, ορίζονται ως ζώνες αποκλεισμού: α) τα κηρυγμένα διατηρητέα μνημεία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς και άλλα μνημεία μείζονος σημασίας του άρθρου 50 παρ. 5 περ. ββ' του ν. 3028/2002, καθώς και οι οριοθετημένες αρχαιολογικές ζώνες προστασίας Α που έχουν καθορισθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 91 του ν. 1892/1990 ή καθορίζονται κατά τις διατάξεις του ν. 3028/2002, β) οι περιοχές απολύτου προστασίας της φύσης και του τοπίου που καθορίζονται κατά τις διατάξεις των άρθρων 19 παρ. 1 και 2 και 21 του ν. 1650/1986, γ) οι πυρήνες των Εθνικών Δρυμών, τα κηρυγμένα μνημεία της φύσης και τα αισθητικά δάση που δεν περιλαμβάνονται στις περιοχές της προηγούμενης περίπτωσης β', δ) οι οικότοποι προτεραιότητας περιοχών της Επικράτειας που ενταχθεί στον κατάλογο των τόπων κοινοτικής σημασίας του δικτύου ΦΥΣΗ 2000, ε) ... στ) (η περ. στ' καταργήθηκε με το άρθρο 9 παρ. 4 του ν. 3851/2010) (παρ. 2). Ειδικά για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών σε πολυσύχναστους χώρους, προβλέπεται ότι πρέπει, στο πλαίσιο της σχετικής περιβαλλοντικής αδειοδότησης, να καθορίζονται τα κατά περίπτωση κατάλληλα μέτρα για να μην υπάρχει οπτική όχληση (παρ. 3). Οι αποστάσεις των εν λόγω εγκαταστάσεων από τις προαναφερθείσες ζώνες αποκλεισμού και οι ειδικότεροι όροι χωροθέτησης των συνοδευτικών τους έργων καθορίζονται, κατά περίπτωση, στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής αδειοδότησης (παρ. 3). Εξάλλου, στο άρθρο 21 του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 9 παρ. 4 του ν. 3851/2010 (Α' 85), ορίζεται ότι «1. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 2742/1999, τα Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης πρέπει να εναρμονίζονται με τις κατευθύνσεις των Ειδικών Πλαισίων, ενώ παράλληλα οφείλουν να εξειδικεύουν και να συμπληρώνουν τις επιλογές και ρυθμίσεις τους. Επιπλέον,

σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 2742/1999, αντίστοιχη υποχρέωση εναρμόνισης καθιερώνεται και για τα υποκείμενα πολεοδομικά σχέδια και χρήσεων γης, όπως είναι ιδίως τα Ρυθμιστικά Σχέδια, τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια και τα Σχέδια Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων και οι Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου. 2. Κατά την ανωτέρω διαδικασία εναρμόνισης, πρέπει να λαμβάνονται ειδικότερα υπόψη τα ακόλουθα: α. Τα Γ.Π.Σ. και τα ΣΧΟΟΑΠ δεν μπορούν να εισάγουν περιοριστικές ρυθμίσεις για την ανάπτυξη έργων ΑΠΕ, πέραν όσων ήδη προβλέπονται με τις διατάξεις του παρόντος Ειδικού Πλαισίου. β. ... 3. ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3851/2010 ορίζεται ότι: «Για την εγκατάσταση σταθμών Α.Π.Ε. λαμβάνονται υπόψη μόνο εγκεκριμένα χωροταξικά, πολεοδομικά, ρυθμιστικά ή άλλα σχέδια χρήσεων γης και εγκεκριμένες μελέτες που εναρμονίζονται προς το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (Β' 2464) και τεκμηριώνουν επαρκώς ότι έχουν λάβει μέριμνα και έχουν διασφαλίσει τη μέγιστη αξιοποίηση του διαθέσιμου δυναμικού Α.Π.Ε. Αν δεν υπάρχουν τέτοια σχέδια, η έγκριση εγκατάστασης σταθμών Α.Π.Ε. γίνεται με εφαρμογή των κατευθύνσεων του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (Β' 2464)». Περαιτέρω, στο άρθρο 9 του ν. 2742/1999 προστέθηκε, με την παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 3851/2010, παράγραφος 3, η οποία ορίζει τα εξής: «Στις περιπτώσεις ήδη θεσμοθετημένων Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, ρυθμιστικών σχεδίων, γενικών πολεοδομικών σχεδίων, ζωνών οικιστικού ελέγχου ή άλλων σχεδίων χρήσεως γης, το περιεχόμενο των οποίων δεν καλύπτει επαρκώς τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και μέχρι την εναρμόνισή τους προς τις κατευθύνσεις αυτές, η χωροθέτηση των έργων Α.Π.Ε. γίνεται με άμεση και αποκλειστική εφαρμογή των κατευθύνσεων του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (Β' 2464)». Όπως έχει κριθεί, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι, σε

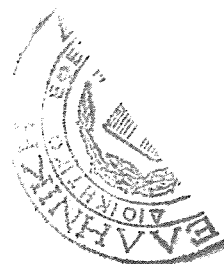
περίπτωση που προϋφιστάμενα του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ περιφερειακά χωροταξικά και πολεοδομικά σχέδια έρχονται σε αντίθεση προς το περιεχόμενο του Ειδικού Πλαισίου, υπερισχύουν οι κατευθύνσεις και ρυθμίσεις, οι οποίες εισάγονται με το τελευταίο, προς τις οποίες πρέπει να εναρμονιστούν τα εν λόγω σχέδια, τροποποιούμενα αναλόγως, λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι το Ειδικό Πλαίσιο είναι μεταγενέστερο και αφορά ειδικώς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Σε κάθε περίπτωση, παρέχεται η δυνατότητα χωροθέτησης έργων ΑΠΕ με άμεση εφαρμογή του ως άνω Ειδικού Πλαισίου και πριν την εναρμόνιση προς αυτό προϋφιστάμενων χωροταξικών και πολεοδομικών σχεδίων (πρβλ. ΣτΕ 1421/2013 επταμ., σκ. 20, ΣτΕ 47/2018, σκ. 24). Ήδη, στο άρθρο 21 του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας (ν. 4277/2014) με τίτλο: "Περιβαλλοντικές υποδομές και παρακολούθηση κατάστασης περιβάλλοντος" προβλέπονται τα εξής: "1. .7. Ειδικότερα, για την εγκατάσταση μονάδων Α.Π.Ε. στην Αττική ισχύουν τα εξής: α) Για την ηλιακή ενέργεια, εγκαθίστανται φωτοβολταϊκά συστήματα κατά προτεραιότητα: αα) Σε νομίμως υφιστάμενα κτίρια και στέγαστρα, εντός και εκτός εγκεκριμένων σχεδίων, με την προϋπόθεση ότι η χρήση των εγκαταστάσεων αυτών επιτρέπεται από τις κείμενες πολεοδομικές διατάξεις. ββ) Σε ιδιοκτησίες εντός ή εκτός σχεδίου, που βρίσκονται σε επιχειρηματικές ζώνες και σε εμπορευματικά πάρκα. Στις παραπάνω περιοχές περιλαμβάνονται και τα υφιστάμενα Βιομηχανικά και Βιοτεχνικά Πάρκα (ΒΙΠΑ – ΒΙΟΠΑ), καθώς και τα υπάρχοντα ή υπό ανάπτυξη Επιχειρηματικά Πάρκα του ν. 3982/2011 και οι ζώνες χονδρεμπορίου. γγ) Σε εγκαταστάσεις αεροδρομίων και μεγάλων σιδηροδρομικών σταθμών, λιμανιών και γενικά σε εγκαταστάσεις συγκοινωνιακών υποδομών. β) Για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών συστημάτων, δίνεται προτεραιότητα σε υποβαθμισμένες περιοχές και σε περιοχές αποκατάστασης ΧΑΔΑ. γ) Δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση φωτοβολταϊκών συστημάτων σε ζώνες προστασίας ορεινών όγκων, ρεμάτων, υδροτόπων, δασών, ακτών, προστατευτέων ευαίσθητων περιοχών. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατόν να υποδειχθούν από τα Προεδρικά διατάγματα

προστασίας ορεινών όγκων, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 1, ζώνες υποδοχής μικρής έκτασης φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων, υπό τις εξής προϋποθέσεις : δεν αποτελούν περιοχές ιδιαίτερης οικολογικής, ιστορικής και τοπικής αξίας, δεν αντίκεινται στο χωροταξικό σχεδιασμό της ρυθμιζόμενης περιοχής, αξιοποιούν τα υφιστάμενα δίκτυα υποδομών, παρέχουν ανταποδοτικά οφέλη για την αναβάθμιση του περιβάλλοντος, η δε συνολική μελέτη ενσωματώνει και τη συνιστώσα του τοπίου.».

12. Επειδή, τέλος, στο άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 4495/2017 (ΦΕΚ Α 167/ 3.11.2017) «Έλεγχος και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις.» ορίζεται : «2. Έγκριση εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας απαιτείται για τις εξής εργασίες: [...] λδ) Εργασίες εγκατάστασης φ/β συστημάτων, για τις περιπτώσεις που απαιτείται σύμφωνα με ειδικότερες διατάξεις (όπως η περίπτωση λδ προστέθηκε με το άρθρο 34 παρ. 19 του ν. 4546/2018 (ΦΕΚ Α' 101/12.06.2018)).

13. Επειδή, οι ορεινοί όγκοι της Χερσονήσου Λαυρεωτικής (Ν. Αττικής) προστατεύονται από τις ρυθμίσεις του από 24.1.2003 π. δ/τος, που διατηρούνται σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 4277/2014 και οι οποίες σε συμφωνία με τη διάταξη του άρθρου 24 του Συντάγματος, η οποία περιλαμβάνει και την προστασία των ορέων ως ευπαθών οικοσυστημάτων και σε συμμόρφωση με τις κατευθύνσεις και υποδείξεις του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθηνών (ν. 1515/1985) έχουν ως στόχο την ανάσχεση της οικιστικής ανάπτυξης και την προστασία από την άναρχη δόμηση, καθώς και την διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος, του πρασίνου, της γεωργικής γης, των αρχαιολογικών χώρων, των ιστορικών τόπων και των αξιόλογων τοπίων. Οι διατάξεις του Ν. 1515/1985 δεσμεύουν τη Διοίκηση κατά την άσκηση της κανονιστικής της εξουσίας ή την έκδοση ατομικών πράξεων (ΣτΕ 665/2020, 3502/2010 7μ., πρβλ. Ολ. ΣτΕ 604/2002, 2403/1997). Ειδικώς η Ζώνη Γ, η οποία αποτελεί την περιοχή εγκατάστασης του ένδικου έργου, χαρακτηρίζεται ως ζώνη «γεωργικής χρήσης, αναψυχής, αθλητισμού, οργανωμένων κατασκηνώσεων και κατοικίας στην οποία επιτρέπεται μόνο η ανέγερση γεωργικών αποθηκών και

αντλιοστασίων, αθλητικών εγκαταστάσεων, αναψυκτηρίων, εστιατορίων, καφενείων, εγκαταστάσεων κατασκηνώσεων, υπαίθριων ή ημιυπαίθριων καθιστικών και περιπτέρων περιβαλλοντικής και ιστορικής ενημέρωσης και κατοικίας». Σε αυτές τις δραστηριότητες-λειτουργίες δεν έχουν περιληφθεί οι εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας εν γένει, όπως είναι τα φωτοβολταϊκά πάρκα. Εξάλλου, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι στην κατηγορία των απαραίτητων έργων τεχνικής υποδομής, ήτοι έργων και εγκαταστάσεων ενέργειας (ΔΕΗ, ΔΕΠΑ), όπως ορίζονται στην παρ. 5 του άρθρου 2 του ως άνω π. δ/τος, που επιτρέπονται σε όλες τις ζώνες, μεταξύ των οποίων, και στην ζώνη Γ, υπάγονται και τα φωτοβολταϊκά πάρκα, τα οποία δεν συνιστούν από μόνα τους απαραίτητα έργα για την άσκηση των ανωτέρω δραστηριοτήτων, λειτουργιών και χρήσεων γης, που επιτρέπονται στις ζώνες αυτές. Τυχόν δε υπαγωγή αυτών θα σήμαινε δημιουργία νέων χρήσεων γης σε όλες τις ζώνες, αύξηση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων, οι οποίες ως εκ της φύσεως ή της θέσεώς τους επιδρούν δυσμενώς στα ευπαθή οικοσυστήματα των ορεινών όγκων, η οποία θα ήταν ανεκτή μόνο εάν συνέτρεχαν λόγοι, που ανάγονται στο δημόσιο συμφέρον και υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι εξαντλήθηκαν όλα τα άλλα δυνατά μέσα για την επιδίωξη του αναγόμενου στο δημόσιο συμφέρον σκοπού (πρβλ. ΣΤΕ 1672/2005 σκ.5), τέτοιοι δε λόγοι δεν προκύπτουν από τα στοιχεία του φακέλου ότι υφίστανται στην προκειμένη περίπτωση. Εξάλλου, από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει – ούτε και η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται – ότι η κατασκευή του επίμαχου σταθμού αποσκοπεί στην υποβοήθηση - λειτουργία των έργων και δραστηριοτήτων που επιτρέπονται στην ζώνη Γ (ανέγερση γεωργικών αποθηκών και αντλιοστασίων, αθλητικών εγκαταστάσεων, αναψυκτηρίων, εστιατορίων, καφενείων κλπ.). Περαιτέρω, η αυξημένη προστασία που απολαμβάνει η περιοχή των ορεινών όγκων της Χερσονήσου Λαυρεωτικής δεν τελεί σε αντίθεση με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, σύμφωνα με τις οποίες οι ορεινοί όγκοι δεν συγκαταλέγονται στις ζώνες αποκλεισμού

7

d

X

φωτοβολταϊκών πάρκων, αντιθέτως δε, βάσει του ίδιου ως άνω Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ, οι χωροταξικές και περιβαλλοντικές ιδιαιτερότητες της περιοχής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τη Διοίκηση σε κάθε περίπτωση εξέτασης αιτήματος για τη χορήγηση έγκρισης εργασιών μικρής κλίμακας για την εκτέλεση εργασιών εγκατάστασης φ/β συστημάτων. Εξάλλου, ενόψει της ευρύτατης διακριτικής ευχέρειας που καταλείπεται στη Διοίκηση όσον αφορά την εναρμόνιση των ρυθμιστικών σχεδίων με τις χωροταξικές ρυθμίσεις του ΕΧΠ/ΑΠΕ, η εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών στην προστατευόμενη περιοχή της Λαυρεωτικής δεν δύναται να επιτραπεί στην κρινόμενη περίπτωση, ούτε κατ' ευθεία εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 17 του ΕΧΠ/ΑΠΕ (πρβλ. ΣτΕ 227/2020). Άλλωστε τούτο θα προϋπέθετε τη διενέργεια σειράς εκτιμήσεων και αξιολογήσεων που δεν μπορούν να γίνουν πρωτογενώς από τον ακυρωτικό δικαστή (βλ. ΣτΕ 227/2020, 1803/2018 σκ. 14, πρβλ. ΣτΕ 3834/2013). Αντιθέτως επαφίεται στη Διοίκηση να θεσπίσει τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις, οι οποίες θα πρέπει να καταλαμβάνουν το σύνολο της προστατευτέας έκτασης και οι οποίες, μετά από εκτίμηση των λόγων δημοσίου συμφέροντος που δεν μπορούν να ικανοποιηθούν με άλλο τρόπο και μετά από στάθμιση των λόγων αυτών με την επίδραση των νέων εγκαταστάσεων επί της φυσικής ισορροπίας του όρους, είτε θα επιτρέπουν είτε θα απαγορεύουν την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών πάρκων επί των ορεινών όγκων (ΣτΕ 227/2020). Ήδη, σε εναρμόνιση με το ΕΧΠ/ΑΠΕ, το ήδη ισχύον Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών (ν. 4277/2014), το οποίο άλλωστε είναι μεταγενέστερο του ΕΧΠ/ΑΠΕ, περιλαμβάνει ειδική χωροταξική ρύθμιση για τα φωτοβολταϊκά πάρκα, σύμφωνα με την οποία η εγκατάσταση των έργων αυτών απαγορεύεται, καταρχήν, σε ζώνες προστασίας ορεινών όγκων, καθίσταται, όμως, κατ' εξαίρεση δυνατή σε ζώνες υποδοχής μικρής έκτασης, υποδεικνυόμενες από τα εκάστοτε εκδιδόμενα διατάγματα προστασίας των ορεινών όγκων (άρθρο 21 παρ. 7γ), υπό τις εκεί ρητώς οριζόμενες προϋποθέσεις. Οι εν λόγω ζώνες δεν πρέπει να αποτελούν περιοχές ιδιαίτερης οικολογικής, ιστορικής και τοπικής αξίας, δεν πρέπει να αντίκεινται στο

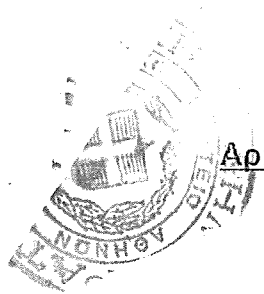

χωροταξικό σχεδιασμό της ρυθμιζόμενης περιοχής, αλλά πρέπει να αξιοποιούν τα υφιστάμενα δίκτυα υποδομών και να παρέχουν ανταποδοτικά οφέλη για την αναβάθμιση του περιβάλλοντος, η συνολική δε μελέτη να ενσωματώνει και τη συνιστώσα του τοπίου (ΣτΕ 227/2020). Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η καταρχήν μη επιτρεπόμενη εκτέλεση εργασιών εγκατάστασης του ένδικου έργου που βρίσκεται εντός ζώνης προστασίας ορεινών όγκων Λαυρεωτικής, θα ηδύνατο τελικώς να επιτραπεί, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η Διοίκηση ήθελε καθορίσει ζώνες υποδοχής φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων, κατά τον σχετικώς βάσιμο προβαλλόμενο λόγο, προβαίνοντας στην επικαιροποίηση, και εναρμόνιση του από 24.01.2003 π. δ/τος με τις διατάξεις του ν. 4277/2014 (Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας-Αττικής), τηρώντας τα προαναφερόμενα νόμιμα κριτήρια (πρβλ. ΣτΕ 227/2020). Συνεπώς, μη νόμιμα χορηγήθηκε από την Υ.ΔΟΜ του Δήμου Λαυρεωτικής η 575726/10.01.2023 έγκριση εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας, άρθρου 29 παρ. 2 του ν. 4495/2017, για την εκτέλεση εργασιών εγκατάστασης φ/β συστημάτων, σε γεωτεμάχιο, που βρίσκεται σε αγροτική οδό στην πόλη της Κερατέας, στη θέση «Μετόχι» της Δημοτικής Ενότητας Κερατέας του Δήμου Λαυρεωτικής και πρέπει για το λόγο αυτό να ακυρωθεί, ενώ παρέλκει, ως αλυσιτελής, η εξέταση των λοιπών προβαλλόμενων λόγων ακύρωσης. Ακυρουμένης δε της πρώτης προσβαλλόμενης πράξης, ακυρωτέα αποβαίνει και η 1101665/27.06.2024 άδεια αναθεώρησης, διότι απώλεσε το νόμιμο έρεισμά της (πρβλ. ΣτΕ 22/1996 σκ.13).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει : α) την 575726/10.01.2023 έγκριση εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας, άρθρου 29 παρ. 2 του ν. 4495/2017, που εκδόθηκε από την Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου Λαυρεωτικής και β) την 1101665/27.06.2024 άδεια αναθεώρησης που εκδόθηκε από την ίδια υπηρεσία

Αριθμός απόφασης: 2456/2024

Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου στους αιτούντες.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Επιβάλλει στον καθ' ου Δήμο και στην παρεμβαίνουσα, κατ' ισομοιρίαν, τη δικαστική δαπάνη των αιτούντων, που ανέρχεται στο ποσό των πεντακοσίων εβδομήντα έξι (576) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 6 Νοεμβρίου 2024 και η απόφαση δημοσιεύτηκε στην ίδια πόλη σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στις 28 Νοεμβρίου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΡΑΚΑΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΠΙΖΑ

Θεωρήθηκε στις 4 Δεκεμβρίου 2024

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΝΙΚΟΛΗΤΣΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΚΡΙΒΕΣ Φ/ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
28-1-2025
Γραμματείας
ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Δικ. Γραμματέας
Διοικ. Πρωτ. Αθηνών

